

Duhovna misel - 11. dec. 2022

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

3. adventna nedelja

Na to nedeljo, ki ji pravimo nedelja "veselja", nas Božja beseda na strani vabi k veselju, po drugi pa k zavesti, da življenje prinaša tudi dvoma, v katerih le s težavo verujemo. Veselje in dvom sta izkušnji, ki sodita v naše življenje.

Pri preroku Izaiju je izrazito povabilo k veselju: »Naj vriskata gorjava, raduje naj se pustinja«. Temu se v evangeliju postavlja na dvom Janeza Krstnika: »Ali si ti tisti, ki mora priti, ali naj čakamo drugega?« V resnici prerok vidi onstran stanja: pred sabo ima ljudi brez poguma: povešenih rok, drhtečih kolen, upadlih src. To je tisto, kar v vsakem času postavlja vero na preizkušnjo. Toda Božji človek gleda tega, ker Sveti Duh da njegovemu srcu čutiti moč svoje obljube, in oznanja rešitev: »Pogum, ne bojte se! Glejte, vaš Bog. On prihaja in reši«. To se uresničuje z Jezusom »slepi spregledujejo, hromi hodijo, sliše, očiščeni, gluhi slišijo, mrtvi vstajajo, ubogim se oznanja evangelij«.

Ta opis nam kaže, da odrešenje zajame celotnega človeka in ga spreminja. Toda to novo rojstvo vselej zahteva umiranje lastnemu jazu in grehu, ki prihaja v nas. Od tod prihaja poziv k spreobrnjenju. Predvsem je to poziv k spremeni podobo, ki jo imamo o Bogu. In adventni čas nas spodbuja, da temu pravimo vprašanjem, ki ga Janez Krstnik zastavi Jezusu: »Ali si ti tisti, ki mora priti, ali naj čakamo drugega?« Pomislimo: vse življenje je Janez čakal na Mesija. Njegov življenjski slog, celo njegovo telo je prežeto s pričakovanjem. Tudi zaradi tega ga Jezus pohvali s tistimi besedami: »Ti si rojenimi od žena ni vstal večji od njega. Tudi mi smo kakor Janez, ki smo da prepoznamo obraz, ki ga je Bog izbral, da ga prevzame v Jezusu Kristusu, ponižnem in usmiljenem.

Advent je čas milosti. Pravi nam, da ni dovolj verovati v Boga: treba je, da vsak dan prečistimo svojo vero. Gre za to, da se pripravimo na srečanje z osebnost iz pravlji, marveč Boga, ki nas sprašuje, nas vpelje in pusti, da v katerim je treba narediti izbiro, odločitev. Dete, ki leži v jaslih, ima



Tvit papeža Frančiška

Če sprejmemo Kristusa z odprtimi rokami, bomo tudi druge zaupno in ponižno. - Se accogliamo Cr

ccia aperte, accoglieremo anche gli altri con fiducia e umiltà (9. 12.)

Zaupajmo priprošnji Božje Matere željo vseh po miru, posebej prizadeto Ukrajino, ki zelo trpi. **Z Božjo pomočjo je mir možen. Žitev je možna.** Boža Mati naj nam pomaga, da se spreobrnemo k njenemu načrtu (8. 12.).

Svoje zaupanje postavljamo v Gospoda veseljstva, ki nas neizčepno ljubi in ve, da moremo z njim zgraditi nekaj čudovitega, večnega.

Po adventni poti hodimo z majhnimi dejanji miru, vsak dan dejanja sprejemanja, razumevanja, bližine, odpuščanja, služenja. Če jih naredimo s srcem kot korake proti Betlehemu, proti Jezusu, bo miru (6. 12.).